

	WEEKBRIEF 7 juni 2020	De Weekbrief wordt samengesteld door Leo Fijen. Info naar moniquefijen@hotmail.com Zie ook www.marthamaria.nl
---	--	--

NIEUWS UIT DE EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

Mooie verstilde zaterdag in kerk van Sint Maarten

Op de zaterdag voor Pinksteren was de kerk van Sint Maarten niet voor even open, maar liefst zes uur achter elkaar. Het begon als een idee van koster Gerard Kemp die meteen aanbood om toezicht te houden. Het idee werd werkelijkheid toen ons parochiebestuur vond dat onze kerken van Martha en Maria nog niet klaar waren om kerkgangers te verwelkomen. Toen was de beslissing snel genomen: doe open de kerk. Koster Gerard Kemp opende de deuren en waakte over onze eerste uren. Toen meldden zich zo'n tien mensen. Van twaalf tot twee werd het wat drukker: bijna twintig mensen zochten Maria op en gingen daarna vaak naar het Memoriale om daar ook een lichtje aan te steken en even stil te blijven zitten. Zo werd er gemediteerd, zo gingen sommigen op de knieën om te bidden, zo zaten anderen zomaar te zitten. Terug in de kerk, thuis in ons eigen Gods Huis, vertrouwd in die heilige ruimte. Sommigen waren zelfs op de fiets gekomen, vanuit Hollandsche Rading en Loosdrecht. Op zulke momenten wordt weer duidelijk hoe zeer het gebouw ons bindt, zeker in deze dagen rond Pinksteren. Want de liturgische gewaden rond het altaar kleurden rood, als teken dat de Geest ook over Maartensdijk is uitgestort. De laatste twee uur bleef de belangstelling aanhouden. Hans van Klaren hield toen toezicht, deze coördinator van de kosteren was achterin gaan zitten. Hij sloot de kerk weer aan het einde van de middag. Bijna veertig leden van onze geloofsgemeenschap waren lang geweest en hadden weer voor even

gevoeld wat het betekent om in de schaapsstal van Sint Maarten te zijn en hoe kostbaar het kan zijn om een kaarsje aan te steken bij Maria, de moeder van ons allemaal.

Waarom willen we zo graag zingen?

In de media is er nog nooit zo veel over zingen in de kerk bericht. Eerst gebeurde het om aan te geven hoe zeer kerken een rol hadden gespeeld in de verspreiding van het virus. Daarna was er aandacht voor het zingen omdat bij het uitstoten van de klanken vochtige luchtdeeltjes kunnen vrijkomen die een nieuwe besmetting kunnen veroorzaken. Maar niemand weet het precies, ook het RIVM niet, evenmin de virologen, zeker niet de Nederlandse bisschoppen. Intussen lijken we bijna te vergeten waarom we zo graag zingen. In de afgelopen maand mei heeft vooral het Nederlands Dagblad veel mensen aan het woord gelaten over de waarde van het zingen. Hier komen een aantal redenen waarom we zo graag zingen, ook als kerkvolk. Eerste reden: we ervaren in het zingen dat we samen één gemeenschap vormen. Tweede reden: we kunnen God danken voor het leven en voor de stem die we gekregen hebben. Sterker nog, in de liturgie zien we steeds meer dat we niet over God zingen maar ons tot God persoonlijk richten. Derde reden: zingen heeft met adem te maken, hetgeen in het Hebreeuws letterlijk Geest betekent. We vinden het vaak moeilijk om Pinksteren en de Heilige Geest te duiden, maar zingen is hardop getuigen van Christus in het diepst van onze ziel. Vierde reden: we vinden het vaak moeilijk om te bidden en daar woorden voor te vinden. Als we zingen, bidden we spelenderwijs. Vijfde reden: we hebben als katholieken een fysiek geloof, we geloven met al onze zintuigen. Als we zingen,

beleven we ons geloof met heel ons lichaam. Zesde reden: zingen zorgt ervoor dat je nergens meer aan denkt en alle zorgen achter je laat. Als we zingen scheppen we ruimte voor de ander, voor elkaar en voor God. Al deze redenen maken duidelijk waarom we graag zingen. Daarom doen we er alles aan om in de toekomst met het koor te blijven zingen. Na de zomer in de repetities met voldoende afstand, maar straks ook in vieringen met 50 mensen. We zoeken alle wegen – meer afstand, voorzangers, maar wellicht ook video-registratie van eerdere opnames van ons koor – om dat gevoel van samen zingen weer te ervaren. En wij als kerkgangers dan? Wij gaan neuriën en doen dan toch volop mee.

Liturgisch beraad maakt schema voor juni, juli en augustus

Als je niet meer kunt verlangen, dan wil je ook niet meer leven. Als je niet meer vooruit wilt kijken, dan heb je ook geen zin meer om bij elkaar te komen. Als je geen plannen maakt, kom je ook niet meer in beweging. Daarom is het liturgisch beraad van onze locatie gewoon bij elkaar gekomen om de schema's voor de komende zomermaanden in orde te maken. Om te beginnen in juni, onze online-vieringen. Anton Sonderman en An Kolfshoten doen de eerste viering van 7 juni, Leo Fijen en An Kolfshoten gaan voor in de gebedsviering van Sacramentsdag, 14 juni. Anton Sonderman is weer aan de beurt op Vaderdag 21 juni. Jozef Wissink gaat voor in het weekend van 28 juni. Alle vieringen worden trouwens op zaterdagavond 19.00 uur opgenomen. Hoe de vieringen er deze zomer precies uit komen te zien, hangt af van de besluiten rond protocol en schema's vanuit de centrale parochie.

Teken van licht in verwarrende tijden

Het meest bijzondere moment rond Pinksteren speelde zich ergens rond half twee

op zaterdagmiddag 30 mei af. De deur van de kerk ging niet met een klap open, ten teken dat er iemand binnen kwam. Nee, het was alsof de Geest van Pinksteren zelf zachtjes de deur opende. Het voelde als een bries, een strelende hand, een teken van boven, een vuur dat ons liefde geeft. Dat gebeurde er toen een rollator heel langzaam naar binnen schreed en heel zachtjes de deur opende die ook weer heel zachtjes dicht ging. Geen fysiek geweld, geen slaande deuren, geen harde vlag van de wind, maar een zachte stem, een weifelende hand, een gebogen rug, een grijze haardos, een langzame tred van stap voor stap, een hand vol van rimpels, een gezicht dat naar beneden keek en niemand heeft gezien. Zo schreed Mieke van Lijden binnen en zo ging het langzaam naar Maria en naar het Memoriale. Ze heeft geen woord gezegd, ze keek naar beneden. Zo ging ze de kerk ook weer uit, dik in de negentig, beproefd door lichamelijke ongemakken, maar op eigen kracht naar de kerk gekomen. Zonder begeleiding, zonder hulp, ze deed alles zelf. Maar deed ze wel alles zelf, werd ze niet gedragen door de Geest van Pinksteren? Het duurde maar een paar minuten. Maar de Geest van Pinksteren kwam langs zonder dat de deur echt open en dicht ging. In een van onze oudste kerkgangers. Als wij ooit een moeilijke dag hebben, denk dan aan haar, Mieke van Lijden. Als zij gedragen wordt door de Geest, waarom worden wij dan niet gedragen door diezelfde Geest? Als zij hulp van boven ontvangt, waarom zouden wij dat dan niet mogen ontvangen? Als zij tijd van leven heeft, waarom krijgen wij dan geen tijd van leven? Zo is de Geest van Pinksteren soms dichter bij ons dan we denken. Op een verlaten uur, in een verlaten kerk, met een schuifelende vrouw achter een rollator.

Inspirerende tekst; Thomas Quartier

Ontvangen

Ik bid dat ik de liefde mag ontvangen
hoe mijn leven er ook uit mag zien.

Wanneer ik gemis ervaar
is dat gevoel Gods nabijheid.

Dan is dat God in mijn leven.

Ik ben dankbaar voor alle liefde
die ik heb mogen ontvangen
en die ik mag delen.

Moge teleurstelling en vervulling
mij dichterbij de liefde van God brengen
die er voor iedereen altijd al is.

Uit: Open einde van je verlangen; Bidden met een hedendaagse monnik

Ziekenzegen Cees Miltenburg op Tweede Pinksterdag

Op Tweede Pinksterdag heeft Cees Miltenburg in aanwezigheid van zijn vrouw Ria en zijn dochters Esther en Manon de ziekenzegen ontvangen. Dat gebeurde bij hem in de huiskamer van de Kometenlaan, met zicht op het groene land richting Utrecht. De ziekenzegen werd hem toegediend namens onze geloofsgemeenschap door Anton Sonderman en Leo Fijen. Deze zegen is een ritueel dat ooit is ingesteld als een inleiding op het sacrament van de ziekenzalving dat alleen door een priester mag worden toegediend. De zegen mag door leken worden gegeven, in een context van gebed, wijwater, noveenkaars van Sint Maarten en handen die worden opgelegd om de zieke veel sterkte te wensen. Cees maakt het al een tijd minder goed en voelt dat zijn krachten afnemen. In deze periode van zwakte en onrust in zijn hart vroeg Cees om de rust van het geloof en om de nabijheid van vrouw en dochters. We zijn Cees als geloofsgemeenschap veel dank verschuldigd. Vanaf de bouw van onze kerk is deze in Schalkwijk geboren 84-jarige Maartensdijker samen met Ria een steun en toeverlaat geweest, voor iedereen. Juist daarom zou het mooi zijn als we Cees een kaartje sturen, Kometenlaan 12 3738 XC te Maartensdijk. Bezoek zonder afspraak is niet mogelijk. Laten we bidden voor Cees en voor Ria en de dochters Esther en Manon.

Als u iemand wilt spreken of u hebt hulp nodig, bel dan met Corrie Bosman 035-5770924

Zondag 7 juni Gebedsviering met An Kolfshoten en Anton Sonderman, Gijsbert van der Linden en zangers Familiekoor. Te beluisteren vanaf zaterdag 6 juni 19.00 uur.

**Misintenties: ouders De Groot – Gijsberts; mevrouw Pietsje Huitenga – Bijlsma;
mevrouw Ria Kemp – Berntzen; ouders Lenssinck, Van den Brink en Vendrig;
mevrouw Connie Zuk - van der Laan**

Uw bijdrage voor de "collecte" is steeds welkom op NL29 RABO 0308 3793 14 t.n.v. Martha Mariaparochie Maartensdijk

Een viering bekijken en beluisteren uit de Jozefkerk in Hoogland, met een voorganger uit ons pastoraal team, kan via de website www.rkeemland.nl

Zondagmorgen op NPO 2: 9.45 uur Geloofsgesprek, 10.00 uur Eucharistieviering